

32000R1334

30.6.2000

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 159/1

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 1334/2000
ze dne 22. června 2000,
kterým se zavádí režim Společenství pro kontrolu vývozu zboží a technologií dvojího užití

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 133 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Zboží dvojího užití (včetně softwaru a technologií) by mělo při vývozu ze Společenství podléhat účinné kontrole.
- (2) Účinný společný systém kontrol vývozu zboží dvojího užití je nezbytný proto, aby byl zajištěn soulad s mezinárodními závazky a povinnostmi členských států a Evropské unie, zejména pokud jde o nešíření.
- (3) Existence společného systému kontrol a harmonizovaných politik prosazování a sledování ve všech členských státech je nezbytným předpokladem pro zavedení volného pohybu zboží dvojího užití uvnitř Společenství.
- (4) Současný režim kontrol vývozu zboží dvojího užití zavedený nařízením (ES) č. 3381/94 ⁽²⁾ a rozhodnutím 94/942/SZBP ⁽³⁾ musí být dále harmonizován, aby i nadále zaručoval účinné uplatňování kontrol.

(5) Společné seznamy zboží dvojího užití, míst určení a obecných zásad jsou podstatnými prvky účinného systému kontrol; tyto seznamy byly zavedeny rozhodnutím 94/942/SZBP a následnými změnami a měly by být začleňeny do tohoto nařízení.

(6) Odpovědnost za rozhodnutí o žádostech o vývozní povolení spočívá na vnitrostátních orgánech. Vnitrostátní ustanovení a rozhodnutí, která mají vliv na vývoz zboží dvojího užití, musí být přijata v rámci společné obchodní politiky a zejména v rámci nařízení Rady (EHS) č. 2603/69 ze dne 20. prosince 1969, kterým se stanoví společná pravidla pro vývoz ⁽⁴⁾.

(7) Rozhodnutí o aktualizaci společných seznamů zboží dvojího užití musí být v naprostém souladu se závazky a povinnostmi, které každý členský stát přijal jako člen příslušných mezinárodních režimů nešíření a ujednání o kontrole vývozu nebo ratifikací příslušných mezinárodních smluv.

(8) Přenos softwaru a technologií elektronickými prostředky, faxem nebo telefonem do místa určení mimo Společenství by měl být rovněž kontrolován.

(9) Zvláštní pozornost je nutno věnovat zpětnému vývozu a konečnému použití.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 399, 21.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 367, 31.12.1994, s. 1 Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 837/95 (Úř. věst. L 90, 21.4.1995, s. 1).

⁽³⁾ Úř. věst. L 367, 31.12.1994, s. 8. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 2000/243 SZBP (Úř. věst. L 82, 1.4.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 324, 27.12.1969, s. 25. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 3918/91 (Úř. věst. L 372, 31.12.1991, s. 31)

(10) Dne 22. září 1998 podepsali zástupci členských států a Evropské komise Dodatkové protokoly k příslušným zárukovým dohodám mezi členskými státy, Evropským společenstvím pro atomovou energii a Mezinárodní agenturou pro atomovou energii, které, kromě jiných opatření, zavazují členské státy k poskytování informací o vybraných zařízeních a nejaderném materiálu.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

Předmět úpravy a definice

(11) Společenství přijalo prostřednictvím nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství⁽¹⁾, a prostřednictvím nařízení Komise (EHS) č. 2454/93⁽²⁾, kterým se provádí nařízení (EHS) č. 2913/92, soubor celních pravidel, která mimo jiné obsahují ustanovení o vývozu a zpětném vývozu zboží. Toto nařízení neomezuje pravomoci přiznané podle celního kodexu Společenství a jeho prováděcích pravidel.

Článek 1

Tímto nařízením se zavádí režim Společenství pro kontrolu vývozu zboží dvojího užití.

Článek 2

(12) Podle článku 30 Smlouvy, v jeho mezích a v očekávání vyššího stupně harmonizace, si členské státy zachovávají právo provádět kontroly převodů určitého zboží dvojího užití v rámci Společenství za účelem zabezpečení veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti. Budou-li tyto kontroly mít vliv na účinnost kontrol vývozu ze Společenství, bude je Rada pravidelně přezkoumávat.

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

(13) Za účelem zajištění řádného provádění tohoto nařízení by měl každý členský stát přijmout opatření, kterými by příslušným orgánům vymezil nezbytné pravomoci.

a) „zbožím dvojího užití“ zboží včetně softwaru a technologií, které lze použít jak pro civilní, tak i vojenské účely a které zahrnují veškeré zboží, které může být použito jak pro nevýbušné účely, tak i pro jakoukoliv formu podpory výroby jaderných zbraní nebo jiných jaderných výbušných zařízení;

(14) Každý stát by měl stanovit sankce za porušení ustanovení tohoto nařízení.

b) „vývozem“:

i) režim vývozu ve smyslu článku 161 celního kodexu Společenství;

ii) zpětný vývoz ve smyslu článku 182 uvedeného kodexu, a

(15) Evropský parlament vyjádřil své stanovisko ve svém usnesení ze dne 13. dubna 1999⁽³⁾.

iii) přenos softwaru nebo technologií elektronickými prostředky, faxem nebo telefonem do místa určení mimo Společenství; ústní předávání technologií telefonem je vývozem pouze v případě, že je technologie obsažená v dokumentu, jehož příslušná část je do telefonu čtena nebo je popisována takovým způsobem, že je v podstatě dosaženo stejného výsledku;

(16) S ohledem na výše uvedené skutečnosti by se mělo zrušit nařízení (ES) č. 3381/94,

c) „vývozcem“ jakákoliv fyzická nebo právnická osoba, jejímž jménem je podáváno vývozní prohlášení, tj. osoba, která je v okamžiku přijetí prohlášení smluvní stranou smlouvy uzavřené s příjemcem ve třetí zemi a která je oprávněna rozhodnout o odeslání zboží z celního území Společenství. Nebyla-li uzavřena smlouva o vývozu nebo nejedná-li tato osoba svým jménem, je rozhodující, kdo je oprávněn rozhodnout o odeslání zboží z celního území Společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 955/1999 (Úř. věst. L 119, 7.5.1999, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1662/1999 (Úř. věst. L 197, 29.7.1999, s. 25).

⁽³⁾ Úř. věst. C 219, 30.7.1999, s. 34.

„Vývozcem“ se rovněž rozumí jakákoliv fyzická nebo právnická osoba, která rozhoduje o přenosu softwaru nebo technologií elektronickými prostředky, faxem nebo telefonem do místa určení mimo Společenství.

Má-li podle smlouvy, na které je vývoz založen, právo nakládat se zbožím dvojího užití osoba usazená mimo Společenství, považuje se vývozce za smluvní stranu usazenou ve Společenství;

- d) „vývozním prohlášením“ právní úkon, kterým projevuje osoba předepsanou formou a způsobem svoji vůli propustit zboží dvojího užití do režimu vývozu.

KAPITOLA II

Oblast působnosti

Článek 3

1. Pro vývoz zboží dvojího užití uvedených v příloze I je vyžadováno povolení.

2. Podle článku 4 nebo článku 5 je možné rovněž vyžadovat povolení pro vývoz do všech nebo do některých míst určených u určitého zboží dvojího užití, které není uvedeno v příloze I.

3. Toto nařízení se nevztahuje na dodávky služeb nebo na přenos technologií, jsou-li tyto služby nebo technologie spojeny s pohybem fyzických osob přes hranice.

4. Toto nařízení se nevztahuje na zboží dvojího užití, které je přes území Společenství pouze přepravováno, tj. na takové zboží, kterému nebylo přiděleno jiné celně schválené určení, než režim vnějšího tranzitu nebo které je pouze umístěno do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu, kde o něm nemusí být veden záznam ve schválené skladové evidenci.

Článek 4

1. Povolení pro vývoz zboží dvojího užití, které nejsou uvedeny v příloze I, je vyžadováno, jestliže byl vývozce informován příslušnými orgány členského státu, ve kterém je usazen, že dotyčné zboží je nebo by mohlo být celé nebo z části určeno k užití ve spojení s vývojem chemických, biologických nebo jaderných zbraní nebo jiných jaderných výbušných zařízení, jejich výrobou, nakládáním s nimi, jejich provozem, údržbou, skladováním, zjišťováním, identifikací nebo rozšiřováním nebo s vývojem, výrobou, údržbou nebo skladováním raketových systémů schopných takové zbraně nést.

2. Povolení pro vývoz zboží dvojího užití, které není uvedeno v příloze I, je rovněž vyžadováno, podléhá-li kupující země nebo země určení zbrojnímu embargu rozhodnutému společným postojem nebo společnou akcí přijatou Radou Evropské unie nebo rozhodnutím Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE) nebo zbrojnímu embargu uloženému závaznou rezolucí Rady Bezpečnosti Spojených národů a byl-li vývozce informován příslušnými orgány uvedenými v odstavci 1, že dotyčné zboží je nebo by mohlo být celé nebo z části určeno pro vojenské konečné použití. Pro účely tohoto odstavce se „vojenským konečným použitím“ rozumí:

a) začlenění do zboží uvedeného na seznamu vojenského materiálu, který vedou členské státy;

b) použití výrobního, zkušebního nebo analytického zařízení a součástek pro něj k vývoji, výrobě nebo údržbě zboží uvedeného ve výše zmíněném seznamu;

c) použití jakýchkoliv nehotových produktů v závodě na výrobu vojenského materiálu uvedeného ve výše zmíněném seznamu.

3. Povolení pro vývoz zboží dvojího užití, které není uvedeno v příloze I, je rovněž požadováno, byl-li vývozce informován orgány uvedenými v odstavci 1, že dotyčné zboží je nebo by mohlo být celé nebo z části určeno k použití jako díly nebo součásti zboží uvedeného ve vnitrostátním seznamu vojenského materiálu, které bylo vyvezeno z území tohoto členského státu bez povolení nebo v rozporu s povolením, které ukládají právní předpisy tohoto členského státu.

4. Je-li si vývozce vědom toho, že zboží dvojího užití, které není uvedeno v příloze I a které má v úmyslu vyvézt, je celé nebo z části určeno k jakémukoli použití uvedenému v odstavcích 1, 2 a 3, musí o tom uvědomit orgány uvedené v odstavci 1, které rozhodnou o tom, zda bude dotyčný vývoz podléhat povolení či nikoliv.

5. Členský stát může přijmout nebo zachovat právní předpisy, na základě kterých vývoz zboží dvojího užití, které není uvedeno v příloze I, podléhá povolení, má-li vývozce důvody k podezření, že toto zboží je nebo by mohlo být určeno celé nebo z části k jakémukoli použití uvedenému v odstavci 1.

6. Členský stát, který podle odstavců 1 až 5 požaduje pro vývoz zboží dvojího užití, které není uvedeno v příloze I, povolení, o této skutečnosti v případě potřeby uvědomí ostatní členské státy a Komisi. Ostatní členské státy tuto informaci náležitě zváží a v možném rozsahu o ní uvědomí své celní úřady a jiné příslušné vnitrostátní orgány.

7. Ustanovení čl. 9 odst. 2 a 3 se použijí na případy týkající se zboží dvojího užití, které není uvedeno v příloze I.

8. Tímto nařízením není dotčeno právo členských států přijímat vnitrostátní opatření podle článku 11 nařízení (EHS) č. 2603/69.

Článek 5

1. Členský stát může zakázat nebo podmínit vývoz zboží dvojího užití, které není uvedeno v příloze I, povolením z důvodů veřejné bezpečnosti nebo ochrany lidských práv.

2. Členské státy oznámí Komisi jakákoliv opatření přijatá podle odstavce 1 neprodleně po jejich přijetí a udají přesné důvody těchto opatření.

3. Členské státy rovněž neprodleně oznámí Komisi jakékoliv změny opatření přijatých podle odstavce 1.

4. Komise zveřejní opatření, která jí byla oznámena podle odstavců 2 a 3, v řadě C *Úředního věstníku Evropských společenství*.

KAPITOLA III

Vývozní povolení

Článek 6

1. Pro určité vývozy uvedené v příloze II se tímto nařízením zavádí všeobecné vývozní povolení Společenství.

2. V případě všech ostatních vývozů podle tohoto nařízení, pro které je vyžadováno povolení, udělí toto povolení příslušné orgány členského státu, ve kterém je vývozce usazen. S výhradou omezení uvedeného v odstavci 3 může mít povolení formu jednotlivého, souhrnného nebo všeobecného povolení.

Povolení platí v celém Společenství.

K povolení se popřípadě mohou vztahovat určité požadavky a podmínky, jako například závazek předložit prohlášení o konečném použití.

3. Zboží uvedené v části 2 přílohy II nemůže být zahrnuto do všeobecného povolení.

4. Členské státy uvedou ve všeobecných povoleních, že tato povolení nemohou být použita, jestliže byl vývozce svými orgány informován, že dotyčné zboží je nebo by mohlo být celé nebo z části určeno k jednomu z použití uvedených v čl. 4 odst. 1, 2 a 3 nebo jestliže si je vývozce vědom toho, že zboží je určeno k výše uvedeným použitím.

5. Členské státy ve svých vnitrostátních právních předpisech zachovávají nebo zavedou možnost udělit souhrnné povolení určitému vývozci pro typ nebo kategorii zboží dvojího užití, které může být platné pro vývoz do jedné nebo více určených zemí.

6. Členské státy poskytnou Komisi seznam orgánů zmocněných udělovat vývozní povolení pro zboží dvojího užití.

Komise zveřejní seznam těchto orgánů v řadě C *Úředního věstníku Evropských společenství*.

Článek 7

1. Jestliže zboží dvojího užití, pro které bylo zažádáno o individuální vývozní povolení do místa určení neuvedeného v příloze II, nebo do jakéhokoliv místa určení v případě zboží dvojího užití uvedeného v příloze IV, je nebo bude umístěno v jednom nebo více členských státech, jiných než je ten, ve kterém byla podána žádost, uvede se tato skutečnost v žádosti. Příslušné orgány členského státu, ke kterým byla žádost o povolení podána, neprodleně konzultují příslušné orgány dotyčného členského státu nebo států a poskytnou jim příslušné informace. Konzultovaný členský stát nebo státy oznámí ve lhůtě deseti pracovních dnů případné námitky k udělení takového povolení, jimiž je členský stát, ve kterém byla žádost podána, vázán.

Jestliže do deseti pracovních dnů nedojdou žádné námitky, má se za to, že, konzultovaný členský stát nebo státy nemají námitky.

Ve výjimečných případech může jakýkoliv členský stát požadovat prodloužení desetidenní lhůty. Prodloužení však nesmí přesáhnout 30 pracovních dnů.

2. Jestliže by vývoz mohl porušit podstatné bezpečnostní zájmy členského státu, může tento členský stát požádat druhý členský stát, aby neudělil vývozní povolení nebo jestliže již takové povolení bylo uděleno, žádat jeho zrušení, pozastavení, změnu nebo odvolání. Členský stát, který takovou žádost obdrží, zahájí neprodleně se žádajícím členským státem nezávazné konzultace, které musí být uzavřeny během deseti pracovních dnů.

Článek 8

Při rozhodování o tom, zda udělit vývozní povolení podle tohoto nařízení či nikoliv, přihlížejí členské státy k veškerým rozhodným skutečnostem, a zejména k:

- a) závazkům a povinnostem, které každý členský stát přijal jako člen příslušných mezinárodních režimů nešíření a ujednání o kontrole vývozu nebo ratifikací příslušných mezinárodních smluv;
- b) jejich závazkům vyplývajícím ze sankcí uložených společným postojem nebo společnou akcí přijatou Radou nebo rozhodnutím OBSE nebo závaznou rezolucí Rady bezpečnosti Spojených národů;
- c) ohledům na národní zahraniční nebo bezpečnostní politiku, včetně těch, které jsou upraveny Kodexem chování Evropské unie pro vývoz zbraní;
- d) ohledům na zamýšlené konečné použití a nebezpečí zneužití.

Článek 9

1. Vývozci poskytují příslušným orgánům ke svým žádostem o vývozní povolení veškeré nezbytné informace.

2. Příslušné orgány mohou v souladu s tímto nařízením odmítnout udělení vývozního povolení a mohou zrušit, pozastavit, změnit nebo odvolat vývozní povolení, které již udělily. V případě, že odmítnou, zruší, pozastaví, podstatně omezí nebo odvolají povolení, uvědomí o tom příslušné orgány ostatních členských států a Komisi a vymění si nezbytné informace s ostatními členskými státy a Komisí, přičemž dodržují ustanovení čl. 15 odst. 3 o důvěrnosti takových informací.

3. Členský stát, který má v úmyslu udělit vývozní povolení, které v předcházejících třech letech jiný členský stát nebo státy zamítly pro v podstatě totožný obchod, konzultuje nejdříve tento dotčený členský stát nebo státy. Jestliže po těchto konzultacích členský stát přesto rozhodne, že povolení udělí, uvědomí o tom ostatní členské státy a Komisi a poskytne veškeré nezbytné informace na doložení svého rozhodnutí.

Článek 10

1. Veškerá individuální a souhrnná vývozní povolení se vydávají na formulářích, které jsou v souladu se vzorem uvedeným v příloze IIIa.

2. Na žádost vývozce se souhrnná vývozní povolení, která obsahují množstevní omezení, rozdělují.

3. Všeobecná vývozní povolení udělená podle čl. 6 odst. 2 se zveřejní v souladu s vnitrostátními zákony a praxí. Vydávají se v souladu s údaji uvedenými v příloze IIIb.

KAPITOLA IV

Aktualizace seznamů zboží dvojího užití

Článek 11

Seznamy zboží dvojího užití uvedené v příloze I a příloze IV se aktualizují v souladu s příslušnými závazky a povinnostmi a všemi jejich změnami, které každý členský stát přijal jako člen mezinárodních režimů nešíření a ujednání o kontrole vývozu nebo ratifikací příslušných mezinárodních smluv.

KAPITOLA V

Celní řízení

Článek 12

1. Při plnění formalit pro vývoz zboží dvojího užití na celním úřadě, který je odpovědný za zpracování vývozního prohlášení, vývozce prokáže, že obdržel nezbytné vývozní povolení.

2. Od vývozce může být požadován překlad všech dokumentů, které byly poskytnuty jako průkazní doklady, do úředního jazyka členského státu, ve kterém je vývozní prohlášení předkládáno.

3. Aniž je dotčena jakákoli pravomoc, která mu byla svěřena na základě celního kodexu Společenství a v souladu s ním, může též členský stát po dobu, která nepřesahuje lhůty uvedené v odstavci 4, pozastavit řízení týkající se vývozu z jeho území nebo v případě nutnosti jiným způsobem zabránit, aby zboží dvojího užití uvedené v příloze I, na které se vztahuje platné vývozní povolení, opustilo Společenství přes jeho území, má-li důvodné podezření, že:

- a) při udělení povolení nebyly vzaty v úvahu patřičné informace nebo

b) od doby, kdy bylo povolení uděleno, se značně změnila okolnosti.

4. V případě uvedeném v odstavci 3 se neprodleně konzultují příslušné orgány členského státu, který udělil vývozní povolení, aby mohly podniknout opatření podle čl. 9 odst. 2. Jestliže tyto příslušné orgány rozhodnou, že povolení zachovají, odpoví ve lhůtě deseti pracovních dní, která na jejich žádost může být za výjimečných okolností prodloužena na 30 pracovních dní. Po přijetí této odpovědi nebo nedojde-li odpověď do deseti nebo případně do 30 dnů se zbožím dvojího užití neprodleně uvolní. Členský stát, který udělil povolení, o této skutečnosti uvědomí ostatní členské státy a Komisi.

Článek 13

1. Členské státy mohou stanovit, že celní formalities pro vývoz zboží dvojího užití mohou být splněny pouze u celních úřadů k tomu zmocněných.

2. Uplatní-li členské státy možnost uvedenou v odstavci 1, informují Komisi o náležitě zmocněných celních úřadech. Komise zveřejní tuto informaci v řadě C *Úředního věstníku Evropských společenství*.

Článek 14

Na omezení vývozu, zpětného vývozu a opuštění celního území u zboží dvojího užití, pro jehož vývoz je vyžadováno povolení podle tohoto nařízení, se vztahují ustanovení článků 463 až 470 a 843 nařízení (EHS) č. 2454/93.

KAPITOLA VI

Správní spolupráce

Článek 15

1. Členské státy v součinnosti s Komisí přijmou veškerá vhodná opatření, aby zavedly přímou spolupráci a výměnu informací mezi příslušnými orgány, zejména aby vyloučily nebezpečí, že by možné rozdílnosti při uplatňování kontrol vývozu zboží dvojího užití vedlo k odklonu obchodu, který by mohl působit nesnáze jednomu nebo více členským státům.

2. Členské státy přijmou veškerá vhodná opatření, aby zavedly přímou spolupráci a výměnu informací mezi příslušnými orgány o citlivých konečných uživateli, aby vývozcům, kterých se toto nařízení týká, poskytly jednotné pokyny.

3. Nařízení Rady (ES) č. 515/97 ze dne 13. března 1997 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění řádného používání celních a zemědělských předpisů⁽¹⁾, a zejména ustanovení o důvěrnosti informací, se použijí přiměřeně, aniž by byl dotčen článek 18 tohoto nařízení.

KAPITOLA VII

Kontrolní opatření

Článek 16

1. Vývozci vedou v souladu s platnou praxí příslušných členských států podrobnou evidenci nebo záznamy o svých vývozech. Tuto evidenci nebo záznamy zahrnují zejména obchodní dokumenty jako jsou faktury, manifesty a dopravní nebo jiné odesílací dokumenty obsahující dostatečné informace k identifikaci:

- a) označení zboží dvojího užití;
- b) množství zboží dvojího užití;
- c) jména a adresy vývozce a příjemce;
- d) konečného použití a konečného uživatele zboží dvojího užití, jsou-li známy.

2. Evidenci nebo záznamy a dokumenty uvedené v odstavci 1 se uchovávají po dobu nejméně tří let od konce kalendářního roku, ve kterém se vývoz uskutečnil. Předkládají se na žádost příslušných orgánů členského státu, ve kterém je vývozce usazen.

Článek 17

K zajištění řádného používání tohoto nařízení přijme každý členský stát nezbytná opatření umožňující jeho příslušným orgánům:

- a) shromažďovat informace o jakémkoliv objednatelce nebo operaci týkající se zboží dvojího užití;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 82, 22.3.1997, s. 1.

b) zajistit správné uplatňování opatření pro kontrolu vývozu, což může zahrnovat zejména právo na vstup do obchodních prostor osob, které se na vývozu podílejí.

KAPITOLA VIII

Obecná a závěrečná ustanovení

Článek 18

1. Zřizuje se koordinační skupina, které předsedá zástupce Komise. Každý členský stát jmenuje do koordinační skupiny jednoho zástupce.

Koordinační skupina posoudí jakoukoliv otázku týkající se používání tohoto nařízení, kterou může vznést buď předseda nebo zástupce některého členského státu, a mimo jiné:

- a) opatření, která by členské státy měly přijmout za účelem informování vývozců o jejich závazcích podle tohoto nařízení;
- b) obecné zásady týkající se formulářů pro vývozní povolení.

2. Koordinační skupina může, kdykoli to považuje za nutné, konzultovat organizace zastupující vývozce, jichž se toto nařízení týká.

Článek 19

Každý členský stát přijme příslušná opatření k zajištění řádného provádění všech ustanovení tohoto nařízení. Zejména stanoví sankce za porušení ustanovení tohoto nařízení nebo ustanovení, která byla přijata k jeho provedení. Sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 20

Každý členský stát uvede Komisi o právních a správních předpisech přijatých k provedení tohoto nařízení, včetně opatření uvedených v článku 19. Komise předá tyto informace ostatním členským státům. Každé tři roky předkládá Komisi Evropskému parlamentu a Radě zprávu o používání tohoto nařízení. Členské státy poskytnou Komisi veškeré příslušné informace pro přípravu zprávy.

Článek 21

1. Pro přepravu zboží dvojího užití uvnitř Společenství uvedeného v příloze IV se vyžaduje povolení. Pro zboží uvedené v části 2 přílohy IV nelze vydávat všeobecné povolení.

2. a) Členský stát může rozhodnout o tom, že pro přepravu jiného zboží dvojího užití ze svého území do druhého členského státu je vyžadováno povolení v případech, kdy v době přepravy:

— je přepravující osobě známo, že konečné místo určení příslušného zboží je mimo Společenství,

— vývoz tohoto zboží do takového konečného místa určení je v členském státě, ze kterého má být toto zboží přepraveno, podmíněn povolením podle článků 3, 4 nebo 5 a takový vývoz přímo z jeho území není povolen na základě všeobecného nebo souhrnného povolení.

— zboží nebude v členském státě, do kterého má být přepraveno, zpracováno nebo opracováno ve smyslu článku 24 celního kodexu Společenství.

b) Žádost o povolení k přepravě musí být podána v členském státě, ze kterého má být zboží dvojího užití přepraveno.

c) V případech, kdy následný vývoz zboží dvojího užití již v rámci konzultačních řízení podle článku 7 schválil členský stát, ze kterého má být zboží přepraveno, vydá se, pokud se okolnosti podstatně nezměnily, přepravující osobě povolení k přepravě neprodleně.

d) Členský stát, který přijme právní předpisy, jež ukládají takový požadavek, informuje Komisi a ostatní členské státy o opatřeních, která přijal. Komise zveřejní tuto informaci v řadě C Úředního věstníku Evropských společenství.

3. Opatření podle odstavců 1 a 2 nezahrnují uskutečňování vnitřních hraničních kontrol v rámci Společenství, ale pouze kontroly, které se provádějí jako součást běžných kontrolních postupů používaných nediskriminačním způsobem na celém území Společenství.

4. Použití opatření podle odstavců 1 a 2 nesmí v žádném případě způsobit, že by přeprava z jednoho členského státu do druhého podléhala omezujícím podmínkám, které by byly přísnější než ty, které jsou stanoveny pro vývoz stejného zboží do třetích zemí.

5. Dokumenty a záznamy o přepravě zboží dvojího užití, které je uvedeno v příloze I, uvnitř Společenství se uchovávají nejméně po dobu tří let od konce kalendářního roku, ve kterém se přeprava uskutečnila, a na požádání se předkládají příslušným orgánům členského státu, ze kterého toto zboží bylo přepraveno.

6. Členský stát může vnitrostátními právními předpisy požadovat, aby v případě jakékoli přepravy zboží, které je uvedeno v kategorii 5 kapitole 2 přílohy I a které není uvedeno v příloze IV, uvnitř Společenství z tohoto členského státu byly příslušným orgánům tohoto členského státu poskytnuty doplňkové informace týkající se tohoto zboží.

7. V příslušných obchodních dokumentech týkajících se přepravy zboží dvojího užití, které je uvedeno v příloze I, uvnitř Společenství musí být zřetelně uvedeno, že toto zboží při vývozu ze Společenství podléhá kontrolám. Příslušnými obchodními dokumenty se rozumějí zejména kupní smlouvy, potvrzení objednávky, faktura nebo odesílací list.

Článek 22

Tímto nařízením není dotčeno:

- použití článku 296 Smlouvy o založení Evropského společenství,
- provádění Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii.

Článek 23

Zrušuje se nařízení (ES) č. 3381/94.

Na žádosti o udělení vývozního povolení podané před vstupem tohoto nařízení v platnost se však i nadále použijí příslušná ustanovení nařízení (ES) č. 3381/94.

Článek 24

Toto nařízení vstupuje v platnost 90 dní po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Lucemburku dne 22. června 2000.

Za Radu

předseda

J. SÓCRATES

PŘÍLOHA I

SEZNAM ZBOŽÍ DVOJÍHO UŽITÍ A TECHNOLOGIÍ

(podle článku 3 nařízení (ES) č. 1334/2000)

Viz nařízení Rady (ES) č. 149/2003, Úř. věst. L 30, 5.2.2003, s. 1.

PŘÍLOHA II

VŠEOBECNÉ VÝVOZNÍ POVOLENÍ SPOLEČENSTVÍ Č. EU001

(podle článku 6 nařízení (ES) č. 1334/2000)

Viz nařízení Rady (ES) č. 149/2003, Úř. věst. L 30, 5.2.2003, s. 1.

PŘÍLOHA IIIa

(Vzor formuláře)

(podle čl. 10 odst. 1)

Viz nařízení Rady (ES) č. 149/2003, Úř. věst. L 30, 5.2.2003, s. 1.

—

PŘÍLOHA IIIb

SPOLEČNÉ PRVKY PRO ZVEŘEJŇOVÁNÍ VŠEOBECNÝCH VÝVOZNÍCH POVOLENÍ

Viz nařízení Rady (ES) č. 149/2003, Úř. věst. L 30, 5.2.2003, s. 1.

PŘÍLOHA IV

(Seznam podle čl. 21 odst. 1 nařízení (ES) č. 1334/2000)

Viz nařízení Rady (ES) č. 149/2003, Úř. věst. L 30, 5.2.2003, s. 1.
